

Násirův hrubý omyl jej stál Sinaj v šestidenní válce. Saakašvili pravděpodobně za svůj omyl zaplatí trvalou ztrátou Jižní Osetie a Abcházie. Po dělostřelbě a útocích na – co sám tvrdí – vlastní území, po zabití množství vlastních, osetínských občanů a přinucení desítek tisíc dalších k útěku do Ruska byla Saakašviliho armáda vypráskaná zpátky do Gruzie ve 48 hodinách. Vladimír Putin využil situace k vykopnutí gruzínské armády z Abcházie, k bombardování Tbilisi a k obsazení Gori, rodného Stalinova města.

Saakašvili, který se rád prezentuje jako blízký přítel George Bushe, Dicka Cheneyho a Johna McCaina, a Gruzii prezentuje jako osamoceného demokratického spojence Ameriky na Kavkaze, si myslel, že mu jeho rychlý pokus o převrat vyjde, a že svět postaví před hotovou věc.

Nepočítal s hněvem a odhodláním ruského medvěda.

Americké obviňování Ruska z agrese duní prázdnotou. Gruzie ten boj začala, Rusko jej dokončilo. Ti, kteří zahájí válku, nerozhodují o tom, jak a kdy skončí.

Ruská reakce byla „disproporční“ a „příliš tvrdá“, kvílí Bush.

Pravda. Ale nedovolili jsme my sami Izraeli bombardovat Libanon 35 dnů jako odvetu za pohraniční pútku, při které zahynulo několik izraelských vojáků a dva byli zajati? Nebylo to mnohonásobně „disproporční“?

Rusko provedlo invazi do suverénní země, láteří Bush. Ale nebombardovaly Spojené státy Srbsko po 78 dnů a neprovedly invazi, aby jej přinutily vzdát se provincie Kosova, na které mělo Srbsko mnohem větší historický nárok než Gruzie na Abcházii či Jižní Osetii, které obě preferují Moskvu před Tbilisim?

Není západní pokrytectví šokující?

Když se Sovětský svaz rozpadl do 15 národů, oslavovali jsme. Když se Slovinsko, Chorvatsko, Makedonie, Bosna, Černá Hora a Kosovo odtrhly od Srbska, jásalí jsme. Proč tedy to rozhořčení, když se dvě provincie s etnicky jiným obyvatelstvem odtrhly od Gruzie a bojovaly za svou samostatnost?

Jsou secese a rozdělení národů chválitelné pouze když jsou v zájmu neokonzervativců, z níž mnozí nerozumně testují ruskou trpělivost?

To, že Putin využil příležitosti Saakašviliho provokativního a hloupého kousku, aby naordinoval dvojitou dávku trestu, je nevyvratitelné. Ale není ruská zloba pochopitelná? Roky otírá Západ Rusku o nos jeho prohru Studené války a jedná s ním jako s Výmarskou republikou.

Když Rusko stáhlo svou Rudou armádu z Evropy, zavřelo své základny na Kubě, rozložilo svou zločinnou říši, dovolilo 15 státům odtržení od Sovětského svazu a hledalo přátelství a společenství se Spojenými státy, co jsme udělali?

Americká chátka si hrála do ruky s Darebáckými Zloději z Moskvy (v originále Muscovite Scalawags) ve snaze vyrabovat ruský národ. Porušili jsme slib daný Gorbačovovi, nastěhovali jsme naši vojenskou alianci do Východní Evropy, pak dokonce až před ruský práh. Šest bývalých členů Varšavského paktu a tři bývalé sovětské republiky jsou nyní členy NATO.

Bush, Cheney a McCain tlačí na přijetí Ukrajiny a Gruzie. To by vyžadovalo, aby Spojené státy vstoupily do války s Ruskem kvůli Stalinovu rodnému městu, a kdo má suverenitu nad Krymským poloostrovem a Sevastopolem, tradičním domovem ruské flotily Černého moře.

Od kdy se tyto oblasti staly životním zájmem USA zdůvodňujícím válku s Ruskem?

Spojené státy unilaterálně anulovaly smlouvu o raketách dlouhého doletu, protože naše technologie byla lepší, pak plánovaly umístit protiraketovou obranu do Polska a České republiky jako obranu před iránskými raketami, ačkoliv Írán nemá ani rakety ani jaderné zbraně. A ruská protinabídka spolupracovat společně na protiraketovém štítu umístěném v Ázerbájdžánu byla smetena se stolu.

Postavili jsme ropovod Baku-Tbilisi-Ceyhan z Ázerbájdžánu přes Gruzii do Turecka, abychom odsekli Rusko. Pak jsme pomohli odstranit režim nakloněný Moskvě formou našich „demokratických revolucí“ na Ukrajině a v Gruzii a pokusili jsme se to zopakovat v Bělorusku.

Američané mají mnohé dobré vlastnosti. Ale schopnost vidět se kriticky tak, jak nás vnímají ostatní, mezi ně nepatří.

Představme si svět, který nikdy nepoznal Ronalda Reagana, kde se Evropa odmítla podílet se na Studené válce poté, co Moskva instalovala své SS-20 na východ od Labe. A představme si Evropu, která vystoupila z NATO, řekla nám, ať jdeme domů a stala se slouhou Moskvy.

Jak bychom reagovali, kdyby Moskva přivedla Evropu do Varšavského paktu, zřídila vojenské základny v Mexiku a Panamě, umístila protiraketový radar a rakety na Kubě a spojila se s Čínou k vybudování ropovodu, který by dopravoval ropu z Mexika a Venezuely do přístavů v Pacifiku, odkud by je dopravovaly lodi do Asie? A kdyby nás odsekly? Kdyby armády v Latinské Americe trénovali poradci a odborníci z Ruska a Číny způsobem, jakým to děláme my v bývalých republikách Sovětského svazu, jak bychom reagovali? Hleděli bychom na to s přihloupkým výrazem ve tváři?

Desítky roků někteří z nás varují před pošetilostí šlapat Rusům na nohy a vysmívat se jim do ksichtu. Kuřata demokratického imperialismu se nyní vrátila domů na hřad – v Tbilisi.

Článek **Blowback From Bear-Baiting** vyšel na serveru informationclearinghouse.info 15. srpna. Překlad editor.

Převzato ze stránek Zvědavec.